

Suomen tylsin

Kesälomamatka käy pikkuteitä pitkin kohti Savo. Päijänne ylittyy komean pengertien ja sillan yli. Ei vaan kummastakaan pielestä löydy avoinna olevaa kahvipaikkaa.

Ensimmäinen mielenkiintoinen pysähdyspaikka on Kangasniemi. Kunta joutui myrskyn silmään, kun seudun tunnetuimman maailmankansalaisen Hiski Salomaan muistomerkki päätettiin pystyttää Rantatorin kupeeseen. Työväen lauluja veisaavan ja aseistakieltäytyjän Hiskias Mötön nostaminen jalustalle kun ei oikein sopinut savolaisille isännille. No siellä se kivi kuitenkin kököttää.

Sitten päästään Kutemajärvelle. Kylässä järjestettiin takavuosina Suomen kuumien kesätapahtuma, seksifestivaalit. Nyt taitaa vaan selibaatti jatkua. Tarkoitus oli koukata myös Hankasalmen aseman kautta, jossa soitetaan kesäisin kihvelimusiikkia. No, saavat narubassot ja pyykkilaudat tällä erää jäädä.

Kokka piti nimittäin suunnata Suomen tylsimpään kaupunkiin, Pieksämäelle. Heti hotellin aulassa käteen tarttuu paikallinen tortone, Pieksämäen Lehden kesälehti. Siitä silmään sattuu juttu uuden elokuvan filmauksesta. Elokuvan työnimi on Onnellisten kaupunki, ja kuvauspaikaksi on valittu Pieksämäki!

Hotelli sijaitsee kaupungin keskustassa Pieksänjärven kauniissa niemessä. Vettä on vähän joka puolella, ilmasakin. Kaupungin kadut ovat hiljaiset, mutta nykytavan mukaan melkein joka asiakkaalle olisi oma terassi.

Läheltä rantaa seisoo Pieksämäen kaupungintalo. Se on ruma, paskanruskea kaksikerroksinen kylmä talo. Kukahan senkin on suunnitellut. Lasin takana oleva ilmoitustaulu on täynnä julkipanotiedotteita.

Vähän etäämpänä nousee sitten jotain aivan toista, kulttuurikeskus Poleeni, joka on saanut nimensä Pieksämäellä syntyneen Rietriikki Polénin mukaan. Hän on ensimmäinen suomen kielellä väitellyt tohtori. Komean valkoisen talon on suunnitellut parikymmentä vuotta sitten arkkitehti Kristian Gullichsen.

Pieksämäki on kuuluisa Savon radasta. Se lähtee koulukaupungistani Kouvolasta. Lähtöpaikasta kiisteltiin pitkään, ja Kaipiainen kilpaili siitä kovasti. Niinpä Savon radan rakentaminen aloitettiin yläpäästä. Sen ajan menetelmillä työ oli rankkaa, ja rataa rakensi parhaimmillaan yli kymmenen tuhatta miestä. Rata valmistui vuonna 1889.

Savon radan yhdeksi pääpaikaksi valikoitui juuri Pieksämäki. Lopullisesti kyläpahasen asema rautatiekaupunkina sementoitui, kun poikkirata päätettiin rakentaa sitä kautta. Pieksämäeltä on tätä nykyä todella hyvät junayhteydet kaikkiin ilmansuuntiin. Valitettavasti liikenne on vaan aika yhden-suuntaista. Nykyinen kivinen asemakin on luotantyöntävä.

Vanha asema sen sijaan on mitä kaunein, ja sinne on avattu rautatiemuseo. Museo on aika vaatimaton, mutta antaa kyllä mukavasti kuvan rataliikenteen kehityksestä. Suuri lahjoituksena saatu pienoisorata ei toimi, koska veturi on pudonnut kiskoilta tunnelissa.

Museossa häärii mukava eläkeläismies. Kun kehuskelen museon hienoja kuvia ja laitteita ja kyselen esitettä, ukko valittelee, että ne säästöt ne säästöt.. Sitten hän havahtuu ja kaivaa pöytänsä alta reilun sentin paksuisen kovakantaisen kirjan nimeltään Sata vuotta rautakengän sakarassa. Tokaisee, että olkaapa hyvä.

Että Pieksämäkikö muka tylsä paikka!

pajen